

*'Ik wilde van
jongs af rechten
studeren. Vraag
me niet waarom'*

Sandhia Jankipersad:

‘Je hebt met mensen te maken’

TEKST Mechtelt Lindenhovius | FOTO'S Truus van Gog

‘Ik heb altijd bij hetzelfde kantoor gewerkt, meestal voor dezelfde twee notarissen. Vrij recent (ruim twee jaar geleden) is het kantoor overgenomen door de Sterelgroep. Nu werk ik voor twee hele andere notarissen. Natuurlijk brengt dat veranderingen met zich mee. Je gaat toch vergelijken. Dat het kantoor nu deel uitmaakt van een keten, daar merk ik vrij weinig van. De kantoren zijn erg zelfstandig.

Ik wist van jongs af dat ik rechten wilde studeren. Vraag me niet waarom. Na mijn eerste jaar dacht ik: “Notarieel recht is het voor mij.” Hoewel het meer een negatieve keuze was – heel slecht eigenlijk. Ik vond die vakken Nederlands recht gewoon minder boeiend. Na mijn studie ben ik meteen gaan solliciteren. Ja, en toen was ik aangenomen op twee kantoren. Waarom ik voor dit kantoor gekozen heb? Het gesprek gaf de doorslag. Bij het andere kantoor werd ik helemaal doorgezaagd. Misschien normaal, maar ze legden wel heel erg de nadruk op bepaalde zaken. “Let op, we werken over; let op, je moet op tijd zijn.” Maar ik heb altijd gewerkt tijdens mijn studie, dus dat waren voor mij vanzelfsprekendheden. Waarom daar zo op hameren? Dat voelde niet goed, een beetje paternalistisch.

Op mijn eerste werkdag vroeg ik mijn vader: “Wat als ik het nou niet leuk vind, het notariaat?” Mijn vader zei: “Kind, een ding weet je zeker: dat weet je na vandaag toch nog niet.” En daar had hij uiteraard gelijk in. Het was heel druk in het begin. Het waren de “vette” jaren van het onroerend goed en ik was aangenomen voor de nieuwbouwpraktijk. Eigenlijk wilde ik het liefst personen- en familierecht doen. Maar ja, als net afgestudeerde was ik alleen maar blij dat ik een baan had. Gelukkig hangen die twee vakgebieden nauw met elkaar samen, waardoor ik al snel besprekingen deed en akten mocht voorbereiden voor samenlevingen, huwelijksvoorwaarden en testamenten. Ik moest ook meteen overwerken. Maar ik vond het alleen maar leuk wat ik allemaal mocht doen. Nog steeds trouwens, ik vind het notariaat een prachtvak!

Ik vind het wel jammer dat er tijdens de studie zo weinig ruimte was voor de praktijk. Wat doe je nu precies op zo'n kantoor? Ik vind het belangrijk dat daar tijdens de studie ook aandacht aan wordt besteed. De beroepsopleiding vond ik wel praktisch. Dat ze daar nu ook

meer nadruk willen leggen op de training van vaardigheden kan zeker geen kwaad. Hoewel ik daar zelf geen behoefte aan heb gehad. Van begin af aan deed ik hier de besprekingen zelf. Dat is voor mij een goede leerschool geweest. En dat contact met mensen vind ik trouwens nog steeds het leukste.

Sinds kort doe ik ook ondernemingsrecht. Ik wilde daar meer van weten, omdat ik tijdens de waarneming ook aktes op dat gebied passeer. Door mijn gebrek aan ervaring, kan ik die zaken nog niet helemaal zelfstandig doen. Dat vind ik erg jammer, want dat ben ik wel gewend. Het voelt alsof ik een stapje terug doe. Aan de andere kant houdt zo iets het werk wel uitdagend. Ik wil in de toekomst zeker notaris worden, niet dat ik op dit moment concrete plannen heb. Ik neem nu standaard eenmaal in de week waar, maar vaak ook meer. Besprekingen doe ik altijd zelf. Het enige wat ik nu mis, is het ondernemerschap. Daar zou voor mij juist de extra uitdaging in zitten. Voor mij dus niet de “toegevoegd notaris”, alhoewel ik er wel voor open sta als het op mijn pad zou komen.

Vroeger dacht ik dat ik bij besprekingen of telefoontjes meteen het antwoord paraat moest hebben. Wilde alles direct goed doen. Daar was ik heel *eager* in, maar daar ben ik van teruggekomen. Het is niet belangrijk dat je alles weet, wel dat je weet wanneer er een belletje moet gaan rinkelen, wanneer iets afwijkt of niet klopt. Wat mij erg heeft aangegrepen was de eerste veiling waar ik bij betrokken was. Ik kwam in een huis dat geveild moest worden; die mensen woonden daar ook nog. Op de eerste verdieping zag ik een kinderkamer. Dat was wel confronterend. Ik realiseerde me opeens echt wat voor een impact zo iets op een mensenleven heeft. Die ouders weten meestal wat de consequenties zijn van niet betalen, maar een kind. Die kan je zo iets niet uitleggen. Dat ben ik niet vergeten. Je hebt met mensen te maken, in elk dossier weer. ■

Sandhia Jankipersad (33) is in 2001 begonnen als kandidaat bij notariatskantor Schoemakers, Reijnen & Takken in Hoofddorp, dat onderdeel is van Sterel c.s.. Jankipersad is gespecialiseerd in onroerend goed.

.....
In deze rubriek vertelt elke maand een (kandidaat)-notaris die tien jaar geleden (het jaar dat Notariaat Magazine voor het eerst verscheen) is begonnen met werken over zijn ervaringen en verwachtingen. Bent u in 2001 gestart en hebt u een interessant verhaal? Mail naar nm@knbn.nl.
.....